

การทดลอง

วัตถุคิด อุปกรณ์ และสารเคมีวัตถุคิด

1. วัตถุคิดที่ใช้ในการผลิตแป้งมันเทศ

- มันเทศพื้นเมือง 4 สายพันธุ์ คือ พันธุ์เกษตร (นคร) พันธุ์กรย์ต่าย (รังสิต, ปากช่อง) พันธุ์ไช (อีกา) และพันธุ์ต่อเมือง (นิโกร) ซึ่งเป็นพันธุ์เกษตรกรนิยมปลูกมาก และพบทั่วไปในท้องตลาด โดยรื้อจากตลาดขายส่งท่าเรือคลองเตย

2. วัตถุคิดที่ใช้ในการผลิตครุภัณฑ์

- แป้ง แป้งที่ใช้ในงานวิจัยนี้ จะใช้แป้งมันเทศที่ผลิตขึ้นจากวัตถุคิดในข้อ 1 และแป้งสาลีอเนกประสงค์ที่ใช้ในการทำครุภัณฑ์ทั่วไป เพื่อเป็นมาตรฐานเปรียบเทียบกับแป้งมันเทศ โดยงานวิจัยนี้ใช้แป้งสาลีอเนกประสงค์ ตราหัวกวาง ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จาก บริษัท แหลมทองสหการ จำกัด

- น้ำตาลราย ตรา มิตรผล ผลิตโดย บริษัท มิตรผล จำกัด

- shortening ตราชีลเวอร์คลาวด์ ผลิตโดย บริษัท ลีเวอร์นราเชอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

- ไข่ไก่ ตราชีพ ผลิต บรรจุ และจัดจำหน่ายโดย เครื่อเจริญโภคภัณฑ์

- นมผงขนาดมันเนย ตราอวสเตรเลียปีเทอร์ จัดจำหน่ายโดย บริษัท วิคกี้ คอนโซลิเดท จำกัด

- ผงผุ สูตรดั้นเบลล์แอนด์คิง ตรา เบลล์ฟู้ดส์ ผลิตโดย บริษัท ชินซี/อาชี (ประเทศไทย) จำกัด

- เบนกิ้งโซดา ตรา เบลฟ์ฟูล์ พลิตโดย บริษัท ชีพชี/อายิ (ประเทศไทย)

จำกัด

- กลิ่นรสเนย (butter flavor) พลิตโดย บริษัท อินกาโน จำกัด

อุปกรณ์

- Tray dryer: Kan Seng Lee Machinery Ltd., Type HA-20
- Disk mill: Agricultural Machinery Works, Model ffc-23
- เครื่องซั่งน้ำหนักนิดละเวียด: Sartorius, Model A 200 S
- เครื่องซั่งน้ำหนักนิดหมาย: Sartorius, Model 1907 MPS
- ตู้อบหาความชื้น: WTB binder, Model E 53
- เตาเผา: Carbolite, Model MEL 11-2
- เครื่องวิเคราะห์ทำปริมาณในไตรเจน: Kjeldahltherm และ Vadopest 1, Gerhardt, Model KT 85

- เครื่อง Brabender Farinograph: Brabender OHG Duisberg, Model 82575000 ได้รับความอนุเคราะห์จาก บริษัท แอลมทองสหการ จำกัด ในการใช้อุปกรณ์

- เครื่อง Brabender Amylograph: Brabender OHG Duisberg,

Model 801240

- เครื่อง Spectrophotometer: Shimadzu, Model 240
- เครื่องผสมไฟฟ้า Kenwood, Model A9070
- เตาอบไฟฟ้า Bompany
- อุปกรณ์วัดความกว้างและความหนาของคุกกี้ ได้รับความอนุเคราะห์จาก บริษัท แலมทองสหการ จำกัด ในการใช้อุปกรณ์

- เครื่องปิดผนึกถุงบรรจุผลิตภัณฑ์ชนิดใช้ความร้อน (heat seal)

สารเคมี

- sodium metabisulfite
- citric acid

- sulfuric acid
- sodium hydroxide
- petroleum ether
- ethyl alcohol
- diethyl ether
- chloroform
- acetic acid

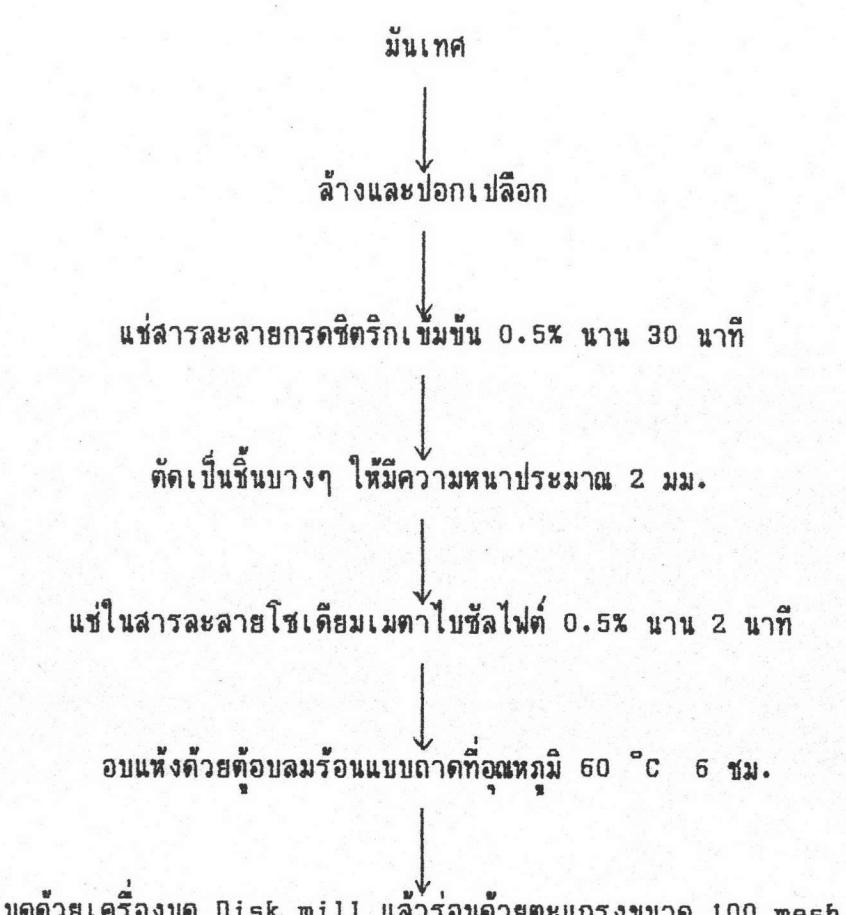
ขั้นตอนและวิธีดำเนินงานวิจัย

1. วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของมันเทศสกัดทั้ง 4 พันชั่ว ตามวิธี AOAC (32)

ดังนี้

- ปริมาณความชื้น ตามวิธี AOAC 1990-925.10 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.1
- ปริมาณแป้ง(starch) ตามวิธี AOAC 1990-948.02 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.2
- ปริมาณโปรตีน ตามวิธี AOAC 1990-977.02 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.3
- ปริมาณไขมัน ตามวิธี AOAC 1990-930.09 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.4
- ปริมาณเก้า ตามวิธี AOAC 1990-923.03 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.5
- ปริมาณเลันโซ่ ตามวิธี AOAC 1990-920.86 ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก ก.6

2. สกัดแป้ง (flour) จากมันเทศพันธุ์พื้นเมืองทั้ง 4 สายพันธุ์ ตามวิธีของ Hamed และคณะ (10) ตามผังวิธีการสกัดแป้งแสดงดังรูปที่ 2 แป้งมันเทศที่เตรียมได้นำมาบรรจุใส่ถุงพลาสติกชนิด LDPE แล้วเก็บไว้ภาชนะปิดสนิทเพื่อใช้ในขั้นตอนต่อไป
คำแนะนำปริมาณแป้งที่สกัดได้ในรูปวิธีจะน้ำหนักแป้งที่ได้เทียบกับน้ำหนักเริ่มต้นทั้งเปลือก

รูปที่ 2 แผนผังการผลิตแป้งมันเทศ

3. ศึกษาสมบัติของแป้งมันเทศที่เตรียมได้จากข้อ 2 และแป้งสาลีอเนกประสงค์ที่ใช้ในการทำคุกกี้ที่ไว้

3.1 วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของแป้งมันเทศและแป้งสาลี

วิเคราะห์ปริมาณความชื้น ปริมาณโปรตีน ปริมาณไขมัน ปริมาณเกล

และปริมาณเล็กน้อย เช่นเดียวกับข้อ 1 และวิเคราะห์ปริมาณอย่างไม่โลล ตามวิธีของ Juliano
(33) ดังรายละเอียดในภาคผนวก ก.7

3.2 ศึกษาสมบัติทางกายภาพของแป้งมันเทศและแป้งสาลี ตามวิธีของ AACC

(34)

3.2.1 ตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของแป้ง โดยใช้ Brabender Farinograph ตามวิธี AACC Method 54-21 ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข.1

3.2.2 ศึกษาหาความขึ้นหินดและอุณหภูมิการเกิดเจลของแป้งมันเทศและแป้งสาลี โดยใช้เครื่อง Brabender Amylograph ตามวิธี AACC Method 22-11 ซึ่งในการทดลองนี้จะใช้สารละลายของน้ำแป้งร้อยละ 10 ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข.2

3.3 ศึกษาการทดสอบทำคุก้าจากแป้งมันเทศและแป้งสาลี (Baking Test)
เป็นการตรวจสอบคุณภาพแป้งที่จะใช้ทำคุก้า โดยใช้สูตรมาตรฐานและวิธีการตาม AACC Method 10-50 D ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค dough ที่ได้จะนำมาตัดเป็นแผ่นหนาแน่นเหล็กปลอดสนิม (stainless steel) ให้มีความหนาตามมาตรฐาน (7 มิลลิเมตร) แล้วตัดด้วยพิมพ์กดคุก้า (cookie cutter) รูปวงกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 60 มิลลิเมตร แล้วนำไปอบ หลังจากทำคุก้าให้เย็นแล้ว นำมาวัดความกว้าง (W) และความหนา (T) ของคุก้าจำนวน 6 ชิ้น โดยใช้อุปกรณ์สำหรับวัดความกว้างและความหนาของคุก้า ซึ่งจะมี scale บอกขนาด แล้วคำนวณค่า spread factor (W/T)

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกแป้งมันเทศสายพันธุ์ที่มีสมบัติทางเคมี สมบัติทางกายภาพ และ cookie spread factor ใกล้เคียงกับแป้งสาลีที่สุด มาศึกษาการทำคุก้าขึ้นตอนต่อไป

4. ศึกษาขั้นตอนการทำคุก้าจากแป้งมันเทศสายพันธุ์ที่คัดเลือกได้จากข้อ 3

4.1 ศึกษาสูตรที่เหมาะสม

คุกกี้ชนิดที่หมายสำหรับ non-wheat flour คือ deposit cookies เนื่องจาก dough มีลักษณะที่เกาห์ตัวกันได้น้อย มี elasticity และ gluten development เพียงเล็กน้อย จึงหมายที่จะใช้ในการทำคุกกี้จากแป้งมันเทศ ซึ่งเป็นแป้งชนิดที่ไม่มีโปรตีนกลูтен สำหรับสูตรของ deposit cookies พบว่ามีอยู่มากหลายสูตร แต่ส่วนผสมหลักโดยทั่วไป เช่น น้ำตาล และเนย จะมีปริมาณใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงเลือกสูตรคุกกี้มาศึกษา 3 สูตร ดังนี้

ส่วนผสม	สูตรที่ 1(22)	สูตรที่ 2(36)	สูตรที่ 3(37)
แป้ง	100	100	100
น้ำตาล	45	50	55
เนย(shortening)	50	40	65
เกลือ	1.5	1.5	0.9
ไข่(whole egg)	15	6.25	20
ผงฟู	0.5	1.5	-
โซดาใบкар์บอนเนต	0.15	0.625	-
นมผงชาเขียวเนย	4	12.5	0.4
น้ำ	16	20	5
กลิ่นรสเนย	0.25	0.25	0.3

โดยมีขั้นตอนการทำคุกกดังนี้ (34)

- ตีเนย น้ำตาล และเกลือ ด้วยความเร็วเบอร์ 1 เป็นเวลา 3 นาที หยุดเครื่องปั่นข้างอ่างผสมและก้นอ่างผสมทุกๆ 1 นาที
- เติมไข่ลงไปผสมให้เข้ากันด้วยความเร็วเบอร์ 1 เป็นเวลา 1 นาที หยุดเครื่องปั่นข้างอ่างผสมและก้นอ่างผสม ผสมต่อโดยใช้ความเร็วเบอร์ 4 เป็นเวลา 1 นาที
- เติมน้ำและกลิ่นรสลงไปผสม โดยใช้ความเร็วเบอร์ 1 เป็นเวลา

- เติมแป้ง นมผงขนาดมันเนย ผงฟู และโซดาใบcarbonyl ซึ่งร้อนรวมกันเรียบร้อยแล้ว ลงไปผสม โดยใช้ความเร็วเบอร์ 1 เป็นเวลา 2 นาที หยุดเครื่องปักข้างอ่างผสมและกันอ่างผสมทุก 1/2 นาที

- นำก้อนแป้งที่ได้ไปขึ้นรูป โดยใช้กรวยอกกดคุกคัก กดลงบนถาดให้มีรายห่างกันประมาณ 1 นิ้ว

- นำเข้าอบที่อุณหภูมิ 350 °F (180 °C) เป็นเวลา 12 นาที เมื่อ拿出จากเตาอบแล้ว วางทิ้งไว้บนตะแกรงพักขึ้นเป็นเวลา 30 นาที แล้วบรรจุในถุงพลาสติก PE ปิดผนึกถุงด้วยเครื่องปิดผนึกถุงบรรจุผลิตภัณฑ์ชนิดใช้ความร้อน เก็บตัวอย่างไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 คืน จึงนำมาทดสอบทางประสิทธิภาพล้มเหลว

ทดสอบคุณภาพที่ได้ทางประสิทธิภาพล้มเหลว โดยใช้ผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกอบรมครั้งละ 12 คน ให้ผู้ทดสอบพิจารณาคุณสมบัติทางด้านลี กลิน รสชาติ และลักษณะเนื้อล้มเหลว ตั้งรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแบบสอบถาม ในภาคผนวก ง.1

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกสูตรคุกคักที่ให้คะแนนการทดสอบทางประสิทธิภาพล้มเหลวสูงสุด มาศึกษาขั้นตอนต่อไป

4.2 ปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

จากสูตรที่คัดเลือกจากข้อ 4.1 นำมาปรับปรุงคุณภาพของคุกคักในด้านรสชาติ ลักษณะเนื้อล้มเหลว และกลิ่นของผลิตภัณฑ์ โดยศึกษาผลของไข่มัน และสารให้กลิ่นรสที่มีต่อผลิตภัณฑ์คุกคัก

4.2.1 ศึกษาผลของไข่มันที่มีต่อผลิตภัณฑ์คุกคัก

ไข่มันจะมีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยจะช่วยให้ผลิตภัณฑ์มีความร่วน นุ่มและชุ่ม ไข่มันที่ใช้ในคุกคัก ควรมีค่าของความเป็นกรีมที่ดี (creaming quality หมายถึง ความสามารถของไข่มันในการที่จะเก็บอากาศเอาไว้ เมื่อถูกตีแรงๆ และ

(เร็ว) และความมีความยืดหยุ่นที่ต่ำ (ไม่แข็งตัวที่อุณหภูมิต่ำ และไม่เหลวที่อุณหภูมิสูง) ไขมันที่นิยมใช้ในคุกเก็ตได้แก่ เนย(butter) และ shortening แต่เนย จะมีคุณสมบัติในการเป็นครีมที่ต่ำ และมีความยืดหยุ่นต้องกว่า shortening ดังนี้งานวิจัยนี้จึงเลือกใช้ shortening มาศึกษา ผลของไขมันที่มีต่อผลิตภัณฑ์ โดยปริมาณไขมัน 3 ระดับ คือ ร้อยละ 55, 60 และ 65 (คิดเทียบจากน้ำหนักแป้ง)

วิธีประเมินผล : วัด spread factor ของคุกเก็ต เช่นเดียว กับข้อ 3.3 วางแผนการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

: ทดสอบคุกเก็ตที่ได้ทางปราชสาทลัมพัส เช่นเดียว กับข้อ 4.1 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกรายดับของไขมันที่น้อยสุด ที่ได้ คะแนนการทดสอบทางปราชสาทลัมพัสสูงสุด

4.2.2 ศึกษาผลของสารให้กลิ่นรสที่มีต่อผลิตภัณฑ์
เนื่องจากแป้งมันเทศจะมีกลิ่นเฉพาะของวัตถุดิน และแตกต่าง จากกลิ่นของแป้งสาลี ซึ่งมีผลทำให้คุณภาพด้านกลิ่นของผลิตภัณฑ์ต้องลง ดังนี้ จึงเลือกปรับปรุง คุณภาพด้านกลิ่นของผลิตภัณฑ์ โดยการเพิ่มสารปรุงแต่งกลิ่นรส สารปรุงแต่งกลิ่นรสที่เลือกศึกษา คือ กลิ่นรสเนย (butter flavor) โดยปริมาณสารปรุงแต่งกลิ่นรส 4 ระดับ คือ ร้อยละ 0.3, 0.4, 0.5 และ 0.6 (คิดเทียบจากน้ำหนักแป้ง)

วิธีประเมินผล : ทดสอบคุกเก็ตที่ได้ทางปราชสาทลัมพัส เช่นเดียว กับข้อ 4.1 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกพิจารณาสารปูรุ่งแต่งกลิ่นสระดับ
ที่น้อยสุดที่ได้คุณภาพการทดสอบทางประสาทลัมผัสสูงสุด

5. ศึกษาขั้นตอนการทำคุกกี้ตามวิธีที่ตัดแปลงมาจากวิธีกำหนดปัจจุบันของ FAO (31)

5.1 ศึกษาปริมาณของแป้งมันเทศที่เหมาะสมสำหรับทำเป็น paste เพื่อใช้ในการทำคุกกี้ที่มีเนื้อสัมผัสที่ดี

โดยแบ่งแป้งมันเทศบางส่วนจากแป้งมันเทศที่ใช้กึ่งหมัดในสูตร (100%) มาทำให้เป็น paste โดยจะถูกแบ่งปริมาณที่ต้องการศึกษาในน้ำที่ใช้ตามสูตรมาตรฐานจากข้อ 4.1 นำไปต้มในอ่างน้ำเดือดจนน้ำแป้งเกิดเจล (ใช้เวลาประมาณ 5 นาที) แล้วตั้งทึงไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง ประมาณ 30 นาที เติม paste ที่เตรียมได้แล้วในขั้นตอนการเติมน้ำและกลิ่นรส และเติมแป้งมันเทศส่วนที่เหลือลงในขั้นตอนการผสม เช่นเดียวกับขั้นตอนการทำคุกกี้ในข้อ 4

จากการศึกษาเบื้องต้นเนื้อหาปริมาณแป้งมันเทศที่เหมาะสมสำหรับทำเป็น paste พบว่าปริมาณแป้งสูงสุดที่สามารถถูกลายน้ำในปริมาณที่กำหนดตามสูตรมาตรฐานและให้น้ำแป้งที่มีความเข้มข้นสูงสุดสำหรับทำ paste คือ ร้อยละ 3 ดังนั้นจึงได้ศึกษาหาปริมาณแป้งมันเทศที่เหมาะสมในการทำ paste โดยปรับปริมาณแป้งมันเทศที่นำมาทำให้เป็น paste 3 ระดับ คือ ร้อยละ 2.0, 2.5 และ 3.0 (คิดเทียบจากน้ำหนักแป้ง)

วิธีประเมินผล : วัด dough consistency ของ cookie dough เปรียบเทียบกับ cookie dough จากแป้งสาลี และ cookie dough จากแป้งมันเทศเมื่อไม่ได้นำแป้งไปทำ paste โดยใช้ Brabender Farinograph(38)

: วัด spread factor ของคุกกี้ที่ได้เปรียบเทียบกับ spread factor ของคุกกี้จากแป้งสาลีเช่นเดียวกับข้อ 3.3 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

: ทดสอบคุกกี้ที่ได้ทางประสาทลัมผัส เช่นเดียวกับข้อ 3.3 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี

Duncan's New Multiple Range Test (34)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกปริมาณของแป้งมันเนค ในการทำให้เป็น paste ระดับที่ให้ dough consistency และ spread factor ของคุกกี้ใกล้เคียงกับคุกกี้จากแป้งสาลี และได้คัดแนนการทดสอบทางประสานล้มผัลส์สูงสุด

5.2 ศึกษาผลของการเติมน้ำที่มีต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์เมื่อใช้น้ำthonการทำคุกกี้โดยนำแป้งบางส่วนมาทำ paste

ศึกษาผลของการเติมน้ำที่มีต่อผลิตภัณฑ์ โดยปรับปริมาณน้ำที่เติมเพิ่มในลูตร 3 ระดับ คือ ร้อยละ 1, 3 และ 5 (คิดเทียบน้ำหนักแป้ง)

วิธีประเมินผล : วัด dough consistency โดยใช้ Brabender Farinograph(38)

: วัด spread factor ของคุกกี้เข่นเดียวกับข้อ 3.3 วางแผนการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (34)

: ทดลองคุกกี้ที่ได้ทางประสานล้มผัลส์เข่นเดียวกับข้อ 3.3 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกปริมาณน้ำร้อยละที่ให้ dough consistency และ spread factor ใกล้เคียงกับที่ได้จากแป้งสาลี และขณะเดียวกันได้คัดแนนการทดสอบทางประสานล้มผัลส์สูงสุด

5.3 ศึกษาผลของไขมันที่มีต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์เมื่อใช้น้ำthonการทำคุกกี้โดยนำแป้งบางส่วนมาทำ paste

โดยปรับปริมาณไขมัน (shortening) ร้อยละ 65, 70 และ 75 (คิดเทียบจากน้ำหนักแป้ง)

วิธีประเมินผล : วัด dough consistency โดยใช้ Brabender

Farinograph (38)

: วัด spread factor ของคุกกี้ เช่นเดียวกับข้อ 3.3
วางแผนการทดลอง แซดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

: ทดสอบคุกกี้ที่ได้ทางปราสาทลัมผัส เช่นเดียวกับข้อ 3.3
วางแผนการทดลองแซดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกปริมาณไขมันระดับที่ให้ dough consistency และ spread factor ใกล้เคียงกับที่ได้จากแป้งสาลี และหมายเดียวกันได้ตามแผนการทดสอบทางปราสาทลัมผัสสูงสุด

5.4 ศึกษาขั้นตอนที่เหมาะสมในการทำคุกกี้จากแป้งมันเทศ โดยนำคุกกี้ที่ได้จากสูตรที่เหมาะสมสมจากข้อ 4 โดยใช้ขั้นตอนการทำคุกกี้แบบปกติ และคุกกี้ที่ได้จากสูตรที่เหมาะสมโดยใช้ขั้นตอนการทำคุกกี้ตามวิธีที่ตัดแปลงมาจากวิธีการทำนมปั้นของ FAO มาเปรียบเทียบกัน

วิธีประเมินผล : ทดสอบคุกกี้ที่ได้ทางปราสาทลัมผัส เช่นเดียวกับข้อ 3.3
วางแผนการทดลองแซดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (35)

เกณฑ์การพิจารณา : เลือกขั้นตอนการทำคุกกี้ที่ให้คุกกี้ที่มีคุณภาพดีกว่า ทางปราสาทลัมผัสสูงสุด

6. ทดลองเปรียบเทียบคุกกี้จากแป้งมันเทศที่ผลิตได้กับคุกกี้จากแป้งสาลี โดยเปรียบเทียบคุกกี้จากแป้งมันเทศที่ผลิตจากสูตรที่เหมาะสมโดยใช้ขั้นตอนการทำแบบปกติ และคุกกี้จากแป้งมันเทศที่ผลิตจากสูตรที่เหมาะสมโดยใช้ขั้นตอนการทำคุกกี้ตามวิธีการที่

คัดแบ่งมาจากการทำขั้นปั้งของ FAO กับคุณภาพจากแบ่งสาลีที่ผลิตจากสูตรมาตรฐานที่คัดเลือก
มาจากข้อ 4

วิธีประเมินผล : ทดสอบคุณภาพที่ได้ทางประสานลัมพัส เช่นเดียวกับข้อ 3.3
วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely
Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี
Duncan's New Multiple Range Test (35)

7. ศึกษาอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์

ศึกษาอายุการเก็บของคุณค่าที่ได้จากการเลือกได้จากข้อ 5 โดยเลือกภาชนะบรรจุที่
นิยมทั่วไปตามท้องตลาด 3 ชนิด คือ ถุงพลาสติกชนิด polyethylene(PE) ถุง aluminium
foil(PE/solvent/aluminium) และ ถุง metallized film(OPP/solvent/CPP
metallized) บรรจุคุณค่าในภาชนะบรรจุทั้ง 3 ชนิดนี้ ให้มีน้ำหนักถุงละประมาณ 200 กรัม³
แล้วปิดผนึกถุงบรรจุด้วยเครื่องปิดผนึกชนิดใช้ความร้อน เก็บผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา
3 เดือน สูญเสียอย่างทุก 1 เดือน แต่ละเดือนสูญเสียอย่างคุณค่าจากภาชนะบรรจุทั้ง 3 ชนิดๆ ละ
3 ถุง เพื่อทดสอบ

- วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางเคมีของผลิตภัณฑ์ โดยวิเคราะห์ปริมาณความชื้น
ตามวิธี AOAC 1990-925.10 และวิเคราะห์ค่า peroxide value ตามวิธี AOAC
1990-965.33 วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ
Completely Randomized Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี
Duncan's New Multiple Range Test (35)

- ทดสอบการยอมรับของผลิตภัณฑ์ ในด้านลักษณะเนื้อสัมผัส กลิ่นของผลิตภัณฑ์
และการยอมรับรวม ดังรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแบบสอบถาม ในภาคผนวก 4.2
วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Completely
Randomized Block Design ทดลอง 2 ชั้น และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยวิธี
Duncan's New Multiple Range Test (35)